

עת"א 11/03/15 - ח.ס. נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

15 מרץ 2015

עת"א 11-03-15 ס'(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

ח.ס.

העותר

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
2. מדינת ישראל

בשם העותר: עו"ד חן מאירי

בשם המשיב 1: עו"ד ריבי שפירא שדה

פסק דין

בפני עתירת אסיר, המרצה מאסרו השלישי בכלא כרמל, החל מיום 16.12.13, למשך 27 חודשים, בגין תיקים של עבירות רכוש וקשר לביצוע פשע. העותר מבקש לצאת לחופשות.

לטענת העותר, הוא שוהה מזה 8 חודשים בחדר "לב", ללא הפרות משמעת/חמ"ן שלילי, ומוסר בדיקות שתן נקיות. נטען כי העותר השלים הליך טיפולי והשתלב בקבוצת מודעות, שליטה בכעסים, ובאחרונה אף הומלץ ליציאה לקהילה טיפולית במסגרת תוכנית הרשות לשיקום האסיר. נטען כי השיהוי בהוצאתו של העותר לחופשות יש בו כדי לפגוע בהמשך תהליך קבלתו של העותר לקהילה טיפולית, בהעדר אפשרות לפגוש בהם בין כתלי בית הסוהר. נטען גם כי כתוצאה מכך נמנע מוועדת השחרורים, אשר תתכנס בעניינו של העותר בקרוב, מלבחון מסוכנותו של העותר. נטען כי העותר עומד בתנאים הקבועים בפקודה ליציאה לחופשות, כי הוא מסווג לקטגוריה ב/1 לאחר שוועדת אלמ"ב קבעה כי יש להגדירו כאסיר רגיל, לאחר סגירת תיק האלמ"ב שבגינו נחקר זה מכבר, ובנסיבות אלו יש להורות על הוצאתו לחופשה.

המשיב טוען כי מדובר באסיר הסובל מבעיית התמכרות לסמים וכי העותר נקלט בבית סוהר כרמל בתאריך 10.7.14 ובסמוך לקליטתו הביע מוטיבציה לטיפול גמילה ושולב במסגרת טיפולית לגמילה חדר ל"ב בבית סוהר כרמל. נטען כי בעבר נעצר בחשד לאיומים כלפי אשתו לשעבר (מעצר של 24 שעות בתאריך 15.8.13). לכן הופעל נוהל אלמ"ב המחייב פנייה לוועדה הבין משרדית למניעת אלימות במשפחה בנושא בחינת סיווגו. בתאריך 7.9.14 נערך דיון בוועדה הבין משרדית למניעת אלימות במשפחה והוחלט להגדירו כאסיר רגיל. בתאריך 30.10.14, בהסתמך על החלטת

הוועדה ובהתחשב בשיתוף הפעולה של האסיר והתקדמותו לאורכו של ההליך הטיפולי במסגרת הגמילה, גובשה חוות דעת חיובית על ידי גורמי טיפול לעניין יציאתו לחופשה. בתאריך 28.1.15 הובא לידיעת גורמי טיפול כי משטרת ישראל אינה מקבלת את עמדת וועדת אלמ"ב. בתאריך 9.2.15 נציגת שב"ס בוועדת אלמ"ב חזרה והדגישה בפני עו"ד מטפלת כי מדובר בעמדה מקצועית של הוועדה. הוחלט להגדיר את האסיר כאסיר רגיל, בהתאם למידע שהובא בפניה ובמידה שלמשטרת ישראל יש מידע אחר - יש להפנותו בשנית לוועדת אלמ"ב. בתאריך 11.2.15 עמדת ועדת אלימות הועברה למשרד הרישום כצרכה לחו"ד גורמי טיפול. כלומר, בהתאם להחלטת הוועדה הבין משרדית למניעת אלימות במשפחה אין מניעה ליציאתו של העותר לחופשה.

באשר לעמדת משטרת ישראל טוען ב"כ העותר כי מדובר בתלונה מ-15.8.13 וכיום, שנה וחצי לאחר מכן, משטרת ישראל לא הצליחה לאתר את המתלוננת וספק אם נעשו ניסיונות לאתרה. לכן נטען כי חזקה שהמתלוננת זנחה את תלונתה או שמשטרת ישראל לא ראתה את תלונתה ככזו המצדיקה עריכת ניסיונות לשוב ולאתרה. נטען כי מאסרו של העותר אינו בעבירות אלמ"ב והוא נעדר עבירות בתחום אלמ"ב או אלימות בכלל. כמו כן, נטען כי משטרת ישראל לא הצביעה על מידעים. נטען כי מדו"ח עו"ס עולה כי מדובר באסיר שעבר כברת דרך, בעל מוטיבציה לשיקום, שדחה פעמיים את ועדת השחרורים לצורך השלמת הליך טיפולי. יתרת מאסרו היום עומדת על כשמונה חודשים והעותר לא יוכל לממש את ההמלצה הטיפולית שהומלצה לגביו אם לא יצא לחופשות.

המשיב טוען כי יש לאפשר תקופה קצרה להשלמת הבדיקה בכל נושא האלמ"ב בעניינו של העותר.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצגו לעיוני הגעתי למסקנה כי יש לקבל את העתירה במובן זה שישונה סיווגו של העותר לאסיר בקטגוריה ב' (להבדיל מקטגוריה א') ותיבחן האפשרות להוציאו לחופשה, הכל בכפוף למתן ארכה למשיב לבצע בדיקה נוספת בכל הנוגע למתלוננת בעניין האלמ"ב.

כאמור, המשיב אינו מתנגד לאפשר לעותר לצאת לחופשה. העותר עבר כברת דרך משמעותית, עבר טיפולים במהלך מאסרו והביע נכונות ומוטיבציה לשפר את דרכיו. גם המשיב סבור כי יש לאפשר לו לצאת לחופשה על מנת להסדיר את ההמלצה הטיפולית שהומלצה לגביו. עם זאת, מאחר שעמדת משטרת ישראל הינה כי יש לעשות מאמץ נוסף לאתר את המתלוננת בעניין האלמ"ב, יש לקבל את הצעת המשיב לעניין זה ולאפשר ארכה של 14 יום על מנת שהמשיב ינסה לאתר את המתלוננת ולברר את התלונה והאם יש לה השלכה על מסקנות הגורמים המטפלים בכל הנוגע ליציאתו של העותר לחופשה.

בהתאם, ככל שלא תאוחר המתלוננת בתוך 14 ימים מהיום, תיבחן האפשרות להוציא את העותר לחופשה כאסיר רגיל (שאינו אסיר אלמ"ב). עניין הוצאת העותר לחופשה יבחן (בהעדר כל מידע חדש על המתלוננת) בהתאם לעמדת המשיב והגורמים המטפלים אצל המשיב, תוך בחינה של כל יתר הנתונים הנדרשים לשם קבלת החלטה על הוצאת אסיר לחופשה (בדיקת מידעים, עמדת משטרה וכד'). ככל שלא תאוחר המתלוננת יש להשלים את בדיקת האפשרות להוציא את העותר לחופשה בתוך 21 ימים מהיום.

ככל שתאותר המתלוננת בפרק זמן זה כי אז תעוכב ההחלטה למשך 14 ימים נוספים על מנת לאפשר לגורמים המתאימים אצל המשיב ובמשטרת ישראל לנסות ולברר את התלונה בעניין האלמ"ב והאם יש לתלונה זו השפעה כלשהי על החלטת המשיב בעניין יציאתו של העותר לחופשה. לאחר מכן תינתן החלטה בכל הנוגע לשינוי סיווגו ובחינת האפשרות להוציאו לחופשה.

המזכירות תעביר עותק מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ד אדר תשע"ה, 15 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא